

la se myšlenky na vypravení vozu allegorického a netrvalo to dlouho, že příkladu jejího i jiné spolky následovaly, tak že v brzkou ukazovali se počalo, že průvod o dni českém dosáhne rozsahu a o-kázalosti netušené. Přihlašovali se k účasti stovky jeden spolek za druhým, řada přihlášených vozů allegorických, čím více "den český" se blížil, tím více rostla a zároveň množily se měrou netušenou i přihlášky z našeho českého venkova, tak že stále patrněji se stávalo, že "den český" na výstavě zamississippijské nebude pouhou jen manifestací Čechů omazkých, nýbrž skvělou manifestací veškerého smad Čestva států západních.

Neúnavněji činnost zástupců Sokola nesla dobré ovoce, neboť pobídnutí jí k činnosti podobné i zástupci spolků jiných a když pak společný výlet, pořádaný do parku Hascaliova, za účelem krytí společného vydání setkal se s výsledkem neobyčejně skvělým, a když tam veškerá veřejnost na jevo dala, že zdar "českého dne" na srdeci jí leží, oznámila spojenými spolky katolickými opětnou součinnost, s tím však vyhrazením, že tvořiti budou v průvodu samostatnou divísi.

K doplnění činnosti výboru dlužno uvést, že ve schůzi odbyvané dne 7. srpna, zvolen pořadatelem průvodu sokol R. V. Miškovský a že schůzi poslední, odbyvanou 21. srpna, schválen nejnem podrobný program slavnosti, ale i seřazení průvodu a cesty, kterouž týž na výstaviště bráti se měl.

Nebude zajisté z místa uvést, že nemalé zásluhy o zdar "českého dne" měl výbor, jenž světo bylo vyjednávání s fidelestvem výstavním. Byli to hlavně sokolové Havelka, Kment, Miškovský a Bureš, jakož i V. F. Kunel, pokladník výboru, a tēm překonatí bylo nejednou nesnáz a nejednou předsudek, než páni k pozdní přivedení byli, že ta hrstka Čechů daleko více dokáže, než oni kdy ve snu pomyslí si mohli. Z počátku vyjednávání fidelestvo téměř dělalo drahotu a výbor, když s pány vyjednávání chtěl, i listky na výstaviště platit si musel. To ovšem změnilo se, když i z venkova poptavky o snížení jízdné po drahách přicházely počaly, vzdor tomu však fidelestvo nadšené zprávy výboru o rozsahu českého dne přijímalo více než s náležitou rezervou a pamatují se jako dnes, že když den před "českým dnem" oznamovali jsme fidelestvu, že v průvodu budeme mítí více jak 20 hudebních sborů, odpověděli nám, abychom prý tak mnoho neprášili, neboť prý tolik jich ani v celé Omaze není. Podobně nevěřili, že již žádný kočár na ten den v Omaze, South Omaze, ani v Council Bluffs k dostání není, neboť všechny již pro dámské sbory a pro jednotlivé účastníky zadány jsou. A přec obě bylo pouhou jen pravdou.

Předvečer "českého dne" našel naši českou osadu v rozruchu, jakého dosud nikdy pamětníkem nebyla a snad také hned zase nebude. Pracovali se zinně na všech stranách, — tu činili se na výpravě allegorických vozů, jejich přihlášky množily se do chvíle poslední, tam zase pracovali na výzdobě budov a kdo kdo přikládal chutě rukou ku společnému dílu, tak aby zdar plně zabezpečen byl. S jakou ochotou kladli jsme ruku k dílu na všech stranách, seznati lze nejlépe z toho, že pracovalo se po celou poslední půl zinněnou, tak aby vše do náležitých pořádků se uvedlo.

Hned z rána nebyla naše česká čtvrť "Praha" téměř k poznání. Vánde hemžilo se jako včel v úlu a dávno již před ustanoveným časem byli účastníci průvodu na vykázaných jim místech a tím zárovň se jevila, jak obravských rozmanitě "den český" nabýde. — Nestalohor téměř ani místo, a což

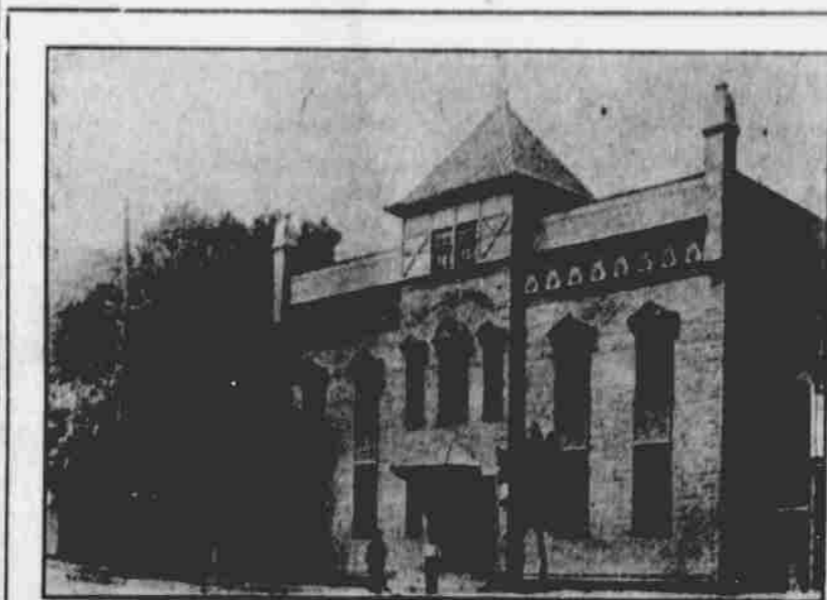
TELOVÍČNÁ JEDNOTA SOKOL OMAHA.
Horní řada: Frank Křeček, Anton Křeček, Frank Pospíchal, Adolf Lašfövia, Prokop Pospíchal, Arthur Křeček, Lad. Bartoš. — Druhá řada: Frank Lašfövia, John Křeček, Rudolf Zikmund, Chas. Stěnička, Fr. Kohl, Ant. Holoubek, A. Matušek, Fr. Bárta. Třetí řada: Bedř. Burda, Frank J. Říha, Anton Treska.

pak teprve, když účastníci zvláštních vlaků z Wilber, Crete, Schuyler a Prague do "Prahy" s několika hudebními sbory přitáhli! Věru, že hrdostí pušla se prsa každého dobrého Čecha při pohledu na to množství a na tu o-kázalost a při pomýšlení, že řady ty ještě daleko více rozmnoženy budou účastníky zvláštního vlaku ze severo-východní Nebraska, hlavně pak z West Point, kteří teprve v městě k průvodu slavnostnímu připojiti se měli, jak jsme se radovali.

Průvod byl v pravdě Čechův, byl nás Sokolův a původce "českého dne" na místě prvním. Celé město bylo vzhůru a všude vzdávána nám Čechům četa co nejloubší s uznáním, že dosud šla naše mravní daleko byla podceňována a že národ, kterýž tak důstojně manifestace schopným jest, právem zasluží sobě daleko většího uznání a ocenění, než jakého dosud následkem neznalosti se mu dostávalo.

Naši Sokolci a s nimi závodníci Župy Západní, jakož i vyslaní do sjezdu Národní Jednoty Sokolské byli ovšem právem na místě prvním a modrý jejich stejno-kroj, kterýž již od dřívějších vystoupení Sokolů v městě našem valně znám byl, vítán po celé triumfální cestě na výstaviště bouří potlesku lidu nadšeného. Však

také vykračovali si naši hoši hrdě — tak jako by veškeré veřejnosti ukazovali chtěli nepřehlédně ty řady, za nimi krácející a tak jakoby každému na jevo dáti chtěli, že vše to jest výsledkem svorné práce jejich! Však také věru mě-

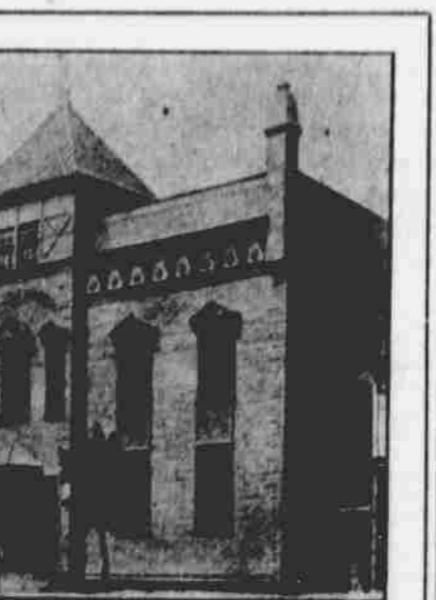

Budova Těl. Jed. Sokol Omaha.

li naě býti hrdými! Byltě průvod přes dvě míle dlouhý a všechny místní anglické listy doznaly, že průvodu podobného Omaha dosud neviděla!

Na výstavišti byli Češi toho dne pány — a jak by ne, vždyť

až do té doby byla to největší návštěva výstaviště a páni řiditelové uznali, že výbor nejenom nemluvil do větru, ale že rozhodně překonal, co slíboval. Pro Čechy nebylo toho dne nic dosti dobrým, a jeden hleděl předěti druhého

Budova Těl. Jed. Sokol Omaha.

v pohostění těch hochů, modrě sokolské čamary.

Program v Auditoriu sestával ze zpěvů, řečí anglických i českých, pro nás Sokoly však hlavního zájmu měla evičení prostná, provedená členy Sokola a zá-

vodníky na Grand Plaza a bedlivě sledovaná nepřehlédnými davy občerstva našeho i jinonárodného.

Slavnostnímu programu dostalo se u večer důstojného zakončení skvělými ohňostroji, při nichž předvedeny české znaky i hesla sokolská a teprve po půl noci, když brány výstavní již zavíraly, loučili se účastníci "českého dne" s výstavištěm zamississippijským, nesouce s sebou nehybnou smad upomínku na nejdůstojnější manifestaci, jakáz kdy Čechy na západě uspořádána byla.

Sokolové naši v pravdě hrdými býti mohou na to, že oni vlastními manifestace oné byli původci a že jedině vytrvalostí jejich myšlenka "českého dne" na výstavě zamississippijské ve skutek uvedena byla. M. H.

Sokol na vsi r. 1863.

Jest to asi jediný příklad těloevičení na vsi, jenž se stal před 51 rokem na Pernci. Bylo to vlastně sokolování venkovanů a sběhlo se to takto.

Obětovný vlastenec děkan Fr. Danec uviděl Sokol Pražský a jeho evičení na výletu Šternberském a zalbil sobě v nich. Jakmile jsem přišel tudíž domů na

prázdniny, hned mnepostil nesnadným úkolem, abych založil těloevičení pro školu a po případě i pro dospělé, a uvázal se v úkol jak zabráněti evičení, tak vycvičení obou nětělů. Vyhledl jsem si neproděné stinné místo při samé obci za evičiště; hned tu bylo dříví, řemeslníci i dělnický lid a nad to jsem přijal plnou moc, činiti vydání ba účet dareů do libovolné výše. Mimo to měl jsem potah farmy k dispozici.

Lekaje se sám přihlášených výdajů, obmezil jsem se co možná. — Zroubeno mocné lečení, tak aby sloužilo nejen za šplhadlo, ale střídavě i pro houpačku i kruhy; dole se zasazovala spolu i hraza a dvě tyče podle sebe daly nám bradla. Učši strany lečení byly vycvičovány na kolmé žebříky, do nichž se stran zapadaly lehčí šikmé, a pak naše těloevična byla hotova nákladem 90 zl. Stranou se zřídily přípravy ke skoku a v týdně již započalo evičení mládeže školní.

Jedno z evičení položeno na neděli. Hned po kostele ubírala se mládež v průvodu ze vsi a valný dav diváků s námi — otcové, matky a odrostlejší mládež. Všichni vytrvali až do konce a po hodině nastalo evičení dospělejších. Základní četu tvořili učitelové a 3—4 studující. Ostýchavě se přidával tu robník, tu řemeslník, konečně starosta obce sám. Mnohý z diváků rozehrál: podívanou, vtiskl dýmku sousedovi do ruky a skočil do řady, po něm jiný a jiný. Tak to šlo několik neděl, a pomalu vzalo ráz nejen opravdivosti ale dokonalé venkovské slavnosti. Cvičení mládeže se odložilo na vícedni dny, a svátek jak svátek se valil pestrý proud dospělých z obce — ani ostýchavě panny více nesehaly zely. Tím dáno heslo mládežcům, již dlele otáleli než ostatní "mužští, aby si hleděli vavřínů Sokolských před nimi dobytí. Brzy bylo nesnadno udržeti pořádek v řadách horlivých, pokoušejících se o totéž evičení vícekrát po sobě. Pomalu přicházela na podívanou i honorace, pak lid ze sousedních vsí, duchovní s učiteli, a evičení se prodlužovala po samé poledne. Komické věci se udávaly na kružích, na houpačce, na provazích. Tu opanoval vítězná pole pokrývác ze sousední obce. Za to byl skok do dálky slavný a nebral ani konce. Jeden po druhém odstupoval, také já byl již zahrán ze zápasu a ještě se drželo 6—7 statných občanů. Tři z nich — soused jeden, hostinský a myslivecký adjunkt, skákávali 16—17' do dálky.

S podzimkem vzala evičení a zábavy s tím spojené za své. Za rok jsem tam zastihl již jen studenty, za dvě léta bylo po nástrojích a pomalu zarostlo i evičiště travou. Prof. V. Krupka.

Bratrství.

Nevstoupils v obyčejný spolek, vstoupil jsi v spolek sokolský, spolek bratrský. Bratrské ty té vítá. Avšak bylo by málo, kdyby pouze zájmeno té vítalo. Vítá té vřídlost, vítá té upřímnost, vítá té, kdokoli jsi, rovnost člověka důstojná. Ten dojem, tak žádat sniis, necht' všechno na tebe čini, když za člena té přijímají, když do družstva té vradují. Jsí v družstvu, evičitel ukazuje, vysvětluje, chrání. V tom ve všem ai značí se duch vskutku bratrský; necht' evičence vidí, že evičitel na správnosti, na usnadnění veškerých výkonů záleží, že pokrok, že bezpečnost svěřenců jeho, že všeobecné vzdělání tělesné za úkol sobě vytknul. On rozumným slovem, avšak i pevností o to se zasadí. Necht' domlouvá a nepovolí, když o zachování řádu neb rozvrhu se jedná; i v tom záleží pravý, až s počátku snad nedocela porozuměný prospěch a všestranný vývoj evičence jeho. M. Tyrš.

DRUZSTVO PLZEŇSKÉHO SOKOLA. STŘEDNÍ ODDĚLENÍ.

J. Kubricht, J. Leblůška, Jos. Kratochvíl, Fr. Kapoun, Fr. Zárobský, Fr. Macák, Rud. Roder.